

Kristalbatterijen

door: S.Meier 11 augustus 2011

Begin maart 2011 kwam ik voor het eerst in aanraking met de term kristalbatterij. Dankzij de samenwerking tussen Frank Collaris en de afdeling nulpuntenergie van Niburu, onder leiding van Jeroen Arents. Ik liep al een tijd met het idee om een bijdrage te leveren aan het onderzoek naar vrije energie, dus ik werd direct enthousiast.

Aangezien de meeste methoden en machines die met vrije energie werken de beschikbaarheid van zeer specifieke materialen vereisen, of een behoorlijke technische kennis, is de kristalbatterij uitermate geschikt voor onervaren bouwers. Het meest belangrijke aspect voor mij, is het aantonen van de mogelijkheid om energie rechtstreeks te kunnen onttrekken uit de omringende omgeving.

Dus ik ging volop aan de slag met de gegevens die als uitgangspunt werden verspreid via Niburu. Eind maart had ik 6 waxinelichtjes gevuld met het standaard mengsel (50 gr.cement, 7 gr.himalaya zout, 200gr.zand,50 gr. kristal) en kreeg spontaan 1,2 Volt per batterij op de meter. Dit was een aanmoediging en er moest natuurlijk direct een LED op aangesloten worden:

Toen eerst maar eens wat meer informatie getracht op te sporen. Informatie over de werking van deze batterijen was er nauwelijks.

Navraag bij Frank leverde wel een aanwijzing op:

"Hier gaat het erom dat hoogfrequente energie langs aluminium reist aan de buiten en binnenkant van de batterij. Door de grondstoffen kristal en de zoutverbinding wordt deze energie omgezet naar lagere frequenties. Hierdoor kan dit worden opgevangen en verder geleid via de koperen geleider."

Dat klonk hoopgevend, dus ik ging verder op onderzoek uit. Misschien kan dit verslag van mijn bevindingen nuttig zijn voor anderen die eveneens een poging wagen om een betrouwbare, langdurig werkende kristalbatterij te maken.

Voorgeschiedenis

De aanleidingen om te onderzoeken of een kristalbatterij bestaat en hoe die dan werkt zijn voortgekomen uit berichten over de volgende personen:

John Hutchison:

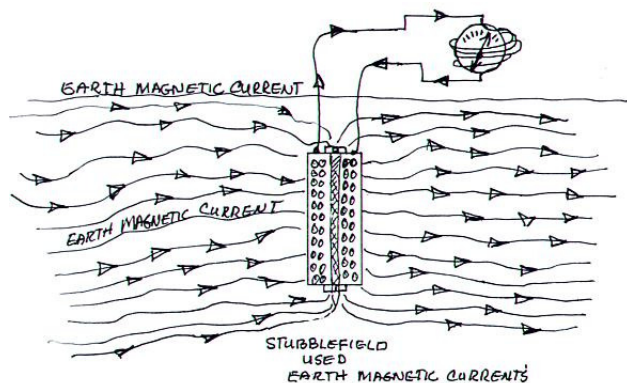
In een filmpje legt John uit dat hij natuurlijke mineralen in een huls stopt, en ze verwarmt tot ze kristalliseren. Sommige van zijn batterijen geven al meer dan een jaar spanning.

http://www.youtube.com/watch?v=XK206oAmF_M

Marcus Reid:

Hij omschreef zijn "Crystal Cell" als een soort elektronenpomp. Hij vergelijkt de werking met die van een zonnecel. De energie komt volgens Marcus uit het "quantum vacuum."

http://www.vakuumenergie.de/contact/marcus_reid_en.html

Nathan Stubblefield:

Hij gaf in 1902 al een demonstratie waarbij hij energie uit de aarde wist te benutten voor een telefoongesprek. Zelfs Nikola Tesla kwam bij deze vertoning even een kijkje nemen. Nathan sprak over het begrip "earth battery." Later zou hij volgens ooggetuigen rechtstreeks licht uit de aarde doen verschijnen.

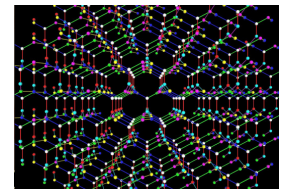
<http://www.icehouse.net/john1/stubblefield.html>

Mineralen en kristallen?

“**Mineraal**” is de verzamelnaam voor iedere stof die in homogene vaste vorm in de vrije natuur voorkomt.

“**Kristal**” is de benaming voor een hoeveelheid ordelijk gerangschikte atomen of moleculen.

Een mineraal dat is opgebouwd uit kristallen wordt kristallijn genoemd en daar bestaan weer verschillende kristalvormen in. Er zijn 7 verschillende kristalstelsels. Het uitgangspunt is dus om natuurlijke materialen met een kristalstructuur te gebruiken voor het vullen van de batterij.

Kristallisatie van een stof of mengsel vindt plaats wanneer bijvoorbeeld een grens van temperatuur, concentratie of druk wordt overschreden. Het aantal mogelijkheden lijkt oneindig met deze gegevens, wat nu?

The Tower of Power

Omdat de fabrikanten van cementproducten op hun verpakkingen niet vermelden welke stoffen zij allemaal in hun product verwerkt hebben, leek het mij wel aardig om eens een ander bindmiddel te testen voordat ik met de vormen aan de slag ging. Om er maar meteen een lange-termijn test van te maken koos ik voor voldoende batterijen, in een degelijke constructie die dan meteen als nachtlampje zou kunnen dienen.

Het werden twee serieschakelingen van 7 batterijen parallel aan elkaar om wat meer vermogen te kunnen leveren. Elke batterij levert sinds de eerste helft van de maand mei ongeveer 0.6 Volt. De totale spanning van de opstelling varieert tussen 4,25 en 4,5 Volt.

Dat is toch al drie maanden zonder spanningsdaling terwijl het aangesloten LED-lampje elke nacht zo'n 9 uur aan staat.

Samenstelling batterijvulling:

- 200 gram duinzand
- 50 gram gips (calcium sulfaat)
- 50 gram verpulverd siergrind (kristal)
- 7 gram himalayazout

Alle batterijen zijn extra galvanisch verbonden met een koperdraadje, zodat oxidatie geen roet in het eten zal gooien. Bovenop zit een schakelaar met een LEDje. De batterijen worden met enige druk op elkaar gedruwd om goed contact te waarborgen.

Het nadeel van gips is dat het wat lastig te verwerken is omdat het zeer snel hard wordt. Het voordeel lijkt wel te zijn dat er geen spanningsverlies is opgetreden binnen 3 maanden.

Aluminium vs. Blik

Een Coca-Cola blikje lijkt van aluminium gemaakt te zijn, maar is gewoon van blikmetaal. Dat blijkt lekker snel te roesten. Voor het vullen wel even de bescherm laag aan de binnenzijde verwijderen, anders is er geen contact met het metaal!

De samenstelling van deze batterijvulling:

- 200 gram duinzand
- 50 gram cement (Beamix 408)
- 50 gram verpulverd siergrind (kristal)
- 7 gram himalayazout

Beide bovenstaande batterijen hebben dezelfde vulling gekregen. De spanning op de batterij van het colablikje haalt tijdelijk 0,383 Volt en wordt langzaam lager. Het deodorantbusje is van aluminium en doet het duidelijk beter met een hoogtepunt van 1,44 Volt op 8 juli 2011. Dat is inmiddels 1,13 Volt. Doordat het mengsel bij het uitharden blijkbaar iets uitzet, is het busje in dit ene geval opengescheurd.

Mijn conclusie uit deze test is dat de eigenschappen van aluminium een belangrijke rol spelen in de beoogde werking van de kristalbatterij. Aluminium blijft voorlopig dus een uitgangspunt.

Is koper de ideale kathode?

Omdat het wel handig is om te weten of er ook andere metalen in het mengsel te plaatsen zijn voordat men aan grote bouwprojecten begint, heb ik gewoon wat metalen voorwerpen gebruikt die makkelijk voor handen zijn voor iedereen.

Batterij 26 en 27 hebben dezelfde vulling als het colablikje en het deobusje. Nummer 26 begint na het vullen heel dapper met 0,557 Volt maar is nu al gezakt naar 0,27 Volt. Nummer 27 startte iets hoger op 0,848 Volt en zit nu op 0,43 Volt.

Een stukje buis met een grotere doorsnede zoals in batterij 20 (20mm) heeft praktische voordelen. Wanneer men bijvoorbeeld gaat stapelen om een hogere spanning te kunnen leveren voor een toepassing is dat veel stabielere dan met het 12 mm buisje in batterij 37.

Als ik enkel vergelijk aan de hand van de spanning, is het gebruik van koper sterk aan te raden ten opzichte van kroonkurken en boutjes. In de natuur- en scheikunde vind je ook vele voorbeelden waarbij aluminium en koper als anode en kathode worden gebruikt. Koper blijft dus voor mij voorlopig een uitgangspunt.

Bigger is better?

Als deze batterijen uiteindelijk energie gaan leveren voor een toepassing in huis, wil je graag naar de 12 Volt toe. Aangezien er veel apparaten te koop zijn die op 12 Volt gelijkspanning werken lijkt dat een haalbare zaak. Omdat het stapelen van al die batterijen een uitdaging op zich is, vroeg ik mij af of een grotere batterij ook meer spanning geeft.

Dat is gemakkelijk te testen zoals hiernaast te zien is: Nummer 40 geeft nu een spanning van 1,37 Volt en is 18 dagen oud. Nummer 39 geeft nu een spanning van 1,47 Volt en is 21 dagen oud. Gezien het verschil in volume heeft het spanningsverschil van 0,1 Volt maar weinig te betekenen. Belangrijk is ook dat aan dit mengsel geen kristal meer is toegevoegd en dat ik schelpenzand gebruikt heb.

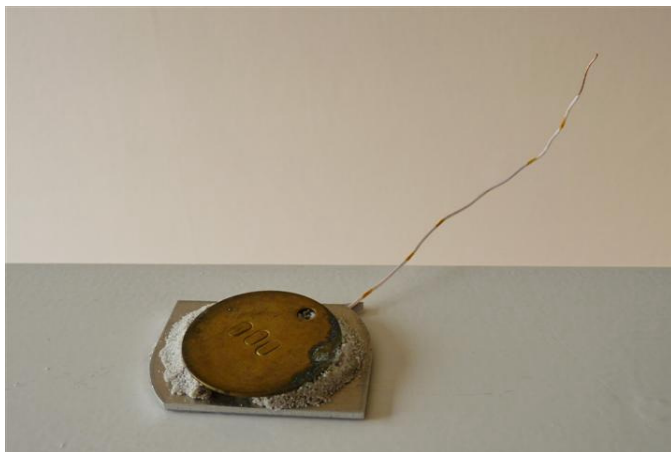

Vermogen

Er is echter wel een verschil m.b.t. het vermogen. Wanneer ik nummer 39 aansluit op een analoge batterij-tester krijg ik een duidelijke meting van zo'n 25 % van de schaal. Bij nummer 40 is de meting praktisch nul. Dus voorlopig is mijn volgende uitgangspunt dat een grotere batterij niet meer spanning levert, maar wel meer vermogen.

Inhoud

Moeten we nu enorme bakken mengsel gaan vullen en er één buisje in steken? Of is een dun laagje tussen de twee metalen al voldoende? Ook dit leek mij een nuttige test.

Een eenvoudig aluminium plaatje, een dun laagje mengsel en een koperen plaatje erop. Toen het mengsel nog vochtig was deed ik een meting van 2 Volt! Na 14 dagen ligt de spanning al een tijdje stabiel op 0,56 Volt.

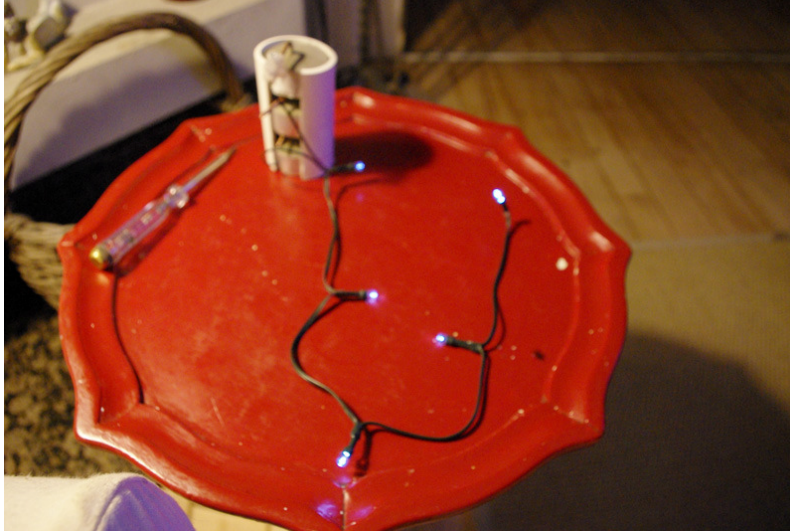
Het volgende uitgangspunt is: een dun laagje mengsel kan al voldoende zijn. En dat is gunstig voor het volume bij grotere vermogens. Je kunt dan een stapel maken die een beetje lijkt op de overheerlijke spekkook uit de Indonesische keuken.

Als een groot aantal van dit type batterij op elkaar gestapeld ligt heb je een hogere spanning, maar het volume valt wel mee. Voor het vermogen zullen er dan wel weer een aantal parallel geschakeld moeten worden.

Mengsel

Nu de zoektocht naar het juiste mengsel. Het liefst zou ik elke vorm van chemische reactie uit willen sluiten, omdat een batterij die (deels) afhankelijk is van chemische reactie altijd maar tijdelijk werkt. Bovendien hebben we al chemische batterijen genoeg op deze aardbol.

Mede-nulpuntfan Piet heeft bijvoorbeeld 3 waxinehulzen gevuld met enkel cement en ze vervolgens in serie gezet.

Er branden met gemak 5 LED's op en dat is een heel aardig resultaat. Het vervelende is echter dat de spanning na een aantal dagen begint te zakken en de LED's ermee stoppen.

Het is dus belangrijk een mengsel te vinden dat een constante spanning en vermogen blijft leveren, waarbij de hoogte van de spanning per batterij niet zo belangrijk is. Aangezien ik de kans op een chemische reactie wil uitsluiten is het volgende uitgangspunt een mengsel waar geen zout in zit en dat bestaat uit materialen die gemakkelijk verkrijgbaar zijn voor iedereen. Een nieuwe techniek gebaseerd op schaarse materialen zet op termijn geen zoden aan de dijk.

De X-factor

Naast de anode, kathode, hun vorm en het mengsel is er nog een zeer belangrijke factor die zeker wat aandacht verdient: de omgeving van de batterij. Wij zijn immers op zoek naar een batterij die de energie, aanwezig in zijn omgeving, omzet in een bruikbare gelijkspanning. Bij het lezen over beroemde "nulpunters" als Tesla, Keely, Schappeller en Schauberger komt het begrip "vortex" herhaaldelijk weer terug in de verklaringen van de werking van hun ontdekkingen.

Het fascinerende van de vortex is bijvoorbeeld dat naarmate de snelheid toeneemt, de weerstand en de temperatuur afnemen. Viktor Schauberger leerde ons dat men, als men weet hoe men moet kijken, in de natuur overal vortexen tegenkomt. Hiermee was hij volgens eigen zeggen in staat om warmte, koude en licht te manifesteren zonder dat er sprake is van weerstand, zoals bij de methoden die daar doorgaans voor worden gebruikt. Het lijkt mij dus de moeite waard om te testen of een kristalbatterij beter presteert als hij zich in een vortex bevindt. Hier zou de geometrisch gewikkelde spoel van Frank wellicht een rol kunnen spelen.

Verrassing

Een aangename verrassing deed zich voor toen Piet ontdekte dat zijn batterijen een soortgelijk gedrag vertoonden als een diode. De batterij laat slechts spanning door in één richting; namelijk van het aluminium naar het koper. Of anders gezegd: van de anode naar de kathode.

Deze werking constateerde ik ook bij een aantal van mijn eigen batterijen. De batterijen die na een tijdje aan spanningsdaling lijdten, verliezen daarmee echter ook de “diode functie.” Toch is het wel grappig dat je van wat aluminium, koper en cement een component kunt maken dat slechts in één richting doorlaat. Iets minder praktisch dan een echte diode maar het kán wel!

De winnaar

De meest veelbelovende batterij is waarschijnlijk batterij nummer 39. Of het uitzetten van het mengsel de oorzaak is weet ik niet, maar de spanning van deze batterij blijft nog steeds toenemen.

De “diode-functie” is nog steeds aanwezig en hij scoort het hoogst in de batterijtester-test.

Van alle batterijen heeft deze de dikste aluminium wand. Wel zijn er duidelijk zoutreacties en oxidatie zichtbaar.

Het Plan

Momenteel heb ik een waxinehuls gevuld met enkel gips (calcium sulfaat) om uit te zoeken of het zonder zout kan. Hij geeft een spanning in de buurt van 0,6 Volt. Als die spanning constant blijft, wordt het tijd om te onderzoeken hoeveel stapeltjes nou parallel moeten staan om hetzelfde vermogen te leveren als een chemische batterij. En natuurlijk de vortex-invloed op de batterij onderzoeken! Ik blijf zoeken en wens alle medezoekers veel succes.

Serge Meier.